

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28678/2023
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 371/22 од 28.04.2023. године, у седници већа одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 371/22 од 28.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 371/22 од 28.04.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 163/21 од 21.12.2020. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужена да му, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати законску затезну камату на износ главног дуга од 185.109,31 динара почев од 27.03.2019. године, као дана подношења тужбе до 21.01.2020. године, као дана исплате главног дуга и тужбени захтев тужиоца ББ да се обавезе тужена да му, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати законску затезну камату на износ главног дуга од 266.854,26 динара почев од 27.03.2019. године, као дана подношења тужбе до 21.01.2020. године, као дана исплате главног дуга, све на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме, одлучено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка и обавезани тужиоци да туженој накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 36.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Под главним захтевом у смислу члана 28. став 1. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија тужилаца изјављена је против другостепене пресуде којом је одлучено о захтеву тужилаца за исплату законске затезне камате на главни дуг. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродовне за дозвољеност ревизије. С обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**